

16854/14

(OR. en)

PRESSE 648
PR CO 71

LEHDISTÖTIEDOTE

Neuvoston 3359. istunto

Ulkoasiat

Kehityskysymykset

Bryssel, 12. joulukuuta 2014

Puheenjohtaja **Federica Mogherini**
Unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea
edustaja

LEHDISTÖ

Neuvoston istunnon tärkeimmät tulokset

Vuoden 2015 jälkeiset kehityssuunnitelmat

Neuvosto keskusteli viimeaikaisesta kehityksestä, erityisesti YK:n pääsihteerin äskettäin antamasta tiivistelmäraportista, ja seuraavista toimista vuoden 2015 jälkeisen kehityksen osalta, joka tarjoaa uudet puitteet köyhyyden poistamiseen ja kestäväan kehitykseen tähtääville kansainvälisen yhteisön toimille.

EU:n ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja Federica Mogherini sanoi: "Uuden globaalin kehityksen periaatteena on, että ketään ei jätetä huomiotta – missään maailmankolkassa. Neuvoston uusien päätelmien myötä EU alkaa puhua yhdellä äänellä vuoden 2015 jälkeisestä kehityssuunnitelmasta", hän lisäsi.

EU ja sen jäsenvaltiot ovat sitoutuneet kunnianhimoiseen, muutosvoimaiseen ja osallistavaan vuoden 2015 jälkeisen ajan ohjelmaan. YK:ssa käytävissä lopullisissa neuvotteluissa aletaan pian valmistella heinäkuussa pidettävää kehitysrahoitusta käsittelevää konferenssia ja syyskuussa 2015 pidettävää vuoden 2015 jälkeisen ajan kehitysohjelmaa käsittelevää YK:n huippukokousta. Lisäksi EU valmistelee kantaansa neuvoston päätelmillä, jotka on määrä hyväksyä yleisten asioiden neuvostossa 16. joulukuuta, ja jatkaa tätä työtään tulevina kuukausina.

Ebola

EU:n ebolakoordinaattori Christos Stylianides tiedotti lounaalla ministereille kyseisestä kriisistä ja siihen liittyvistä EU:n torjuntatoimista. He keskustelivat jälleenrakentamiseen ja elpymiseen epidemian johdosta myönnettävästä keskipitkän ja pitkän aikavälin tuesta. EU ja sen jäsenvaltiot ovat Ebola-virustaudin leviämisen pysäyttämisessä auttavan kansainvälisen yhteisön piirissä kollektiivisesti tärkein avunantaja : komission ja jäsenvaltioiden sitoumukset ovat nykyisellään yli 1,1 miljardia euroa.

SISÄLLYSLUETTELO¹

OSALLISTUJAT	4
---------------------------	----------

ASIAT, JOISTA KÄYTIIN KESKUSTELUA

Vuoden 2015 jälkeiset kehityssuunnitelmat	6
Muuttoliike, pakolaiset ja kehitysyhteistyö	6
Ebola	10
Sukupuolinäkökohdat.....	10

MUUT HYVÄKSYTYT ASIAT

KEHITYSYHTEISTYÖ

– Yksityisen sektorin rooli kehitysyhteistyössä.....	11
– Ravitsemusta koskeva toimintasuunnitelma.....	17
– Vuotuinen kertomus EU:n kehitys- ja ulkomaanavun politiikoista	20
– Talouskumppanuussopimus Länsi-Afrikan kanssa	22

ULKOASIAT

– EU:n ja Ukrainan suhteet.....	22
– EU:n humanitaarisen avun vapaaehtoisjoukot.....	22

¹

- Jos julkilausumat, päätelmät tai päätöslauselmat ovat neuvoston virallisesti hyväksymiä, se on osoitettu kyseisen kohdan otsikossa ja teksti on lainausmerkeissä.
- Asiakirjoihin, joiden viitenumero on mainittu, voi tutustua neuvoston [www-sivuilla](http://www.consilium.europa.eu) osoitteessa <http://www.consilium.europa.eu>.
- Säädökset, joihin liittyy neuvoston pöytäkirjaan merkittäviä julkistettuja lausumia, on merkitty tähdellä. Lausumat ovat saatavissa neuvoston [www-sivuilta](http://www.sivuilla) tai lehdistöpalvelusta.

OSALLISTUJAT

Korkea edustaja

Federica MOGHERINI

Unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja

Belgia:

Dirk WOUTERS

Pysyvä edustaja

Bulgaria:

Rumen ALEXANDROV

Varaulkoasiainministeri

Tšekki:

Martin TLAPA

Ulkoasiainministerin sijainen

Tanska:

Mogens JENSEN

Kauppa- ja kehitysministeri

Saksa:

Gerd MÜLLER

Kehitysyhteistyöministeri

Viro:

Matti MAASIKAS

Pysyvä edustaja

Irlanti:

Declan KELLEHER

Pysyvä edustaja

Kreikka:

Kyriakos GERONTOPOULOS

Valtiosihteeri, ulkoasiat

Espanja:

Jesús Manuel GRACIA ALDAZ

Valtiosihteeri, kansainvälinen kehitysyhteistyö ja Latinalainen Amerikka

Ranska:

Pierre SELLAL

Pysyvä edustaja

Kroatia:

Vesna PUSIĆ

Ensimmäinen varapääministeri, ulkoasiain- ja eurooppaministeri

Italia:

Lapo PISTELLI

Varaulkoasiainministeri

Kypros:

Kornelios KORNELIOU

Pysyvä edustaja

Latvia:

Zanda KALNIŅA-LUKAŠEVICA

Parlamentaarinen sihteeri, ulkoasiainministeriö

Liettua:

Andrius KRIVAS

Varaulkoasiainministeri

Luxemburg:

Romain SCHNEIDER

Sosiaaliturvaministeri, humanitaarisen yhteistyön ja toiminnan ministeri, urheiluministeri

Unkari:

István MIKOLA

Turvallisuuspoliittisesta ja kansainvälisestä yhteistyöstä vastaava valtiosihteeri, ulkoasiain- ja ulkomaankauppaministeriö

Malta:

Marlene BONNICI

Pysyvä edustaja

Alankomaat:

Lilianne PLOUMEN

Ulkomaankauppa- ja kehitysyhteistyöministeri

Itävalta:

Walter GRAHAMMER

Pysyvä edustaja

Puola:

Marek PRAWDA

Pysyvä edustaja

Portugali:

Luís CAMPOS FERREIRA

Valtiosihteeri, ulkoasiat ja yhteistyö

Romania:

Radu PODGOREAN

Valtiosihteeri, ulkoasiainministeriö

Slovenia:

Bogdan BENKO

Valtiosihteeri, ulkoasiainministeriö

Slovakia:

Peter BURIAN

Valtiosihteeri ulkoasiainministeriössä

Suomi:

Sirpa PAATERO

Kehitysministeri

Ruotsi:

Isabella LÖVIN

Kehitysyhteistyöministeri

Yhdistynyt kuningaskunta:

Justine GREENING

Kansainvälisen kehityksen ministeri

Komissio:

Neven MIMICA

Jäsen

Karmenu VELLA

Jäsen

Christos STYLIANIDES

Jäsen

ASIAT, JOISTA KÄYTIIN KESKUSTELUA

Vuoden 2015 jälkeiset kehityssuunnitelmat

Neuvosto keskusteli viimeaikaisesta kehityksestä, erityisesti YK:n pääsihteerin äskettäin antamasta tiivistelmäraportista, ja seuraavista toimista vuoden 2015 jälkeisen kehityksen osalta, joka tarjoaa uudet puitteet köyhyyden poistamiseen ja kestäväan kehitykseen tähtääville kansainvälisen yhteisön toimille.

EU ja sen jäsenvaltiot ovat sitoutuneet kunnianhimoiseen, muutosvoimaiseen ja osallistavaan vuoden 2015 jälkeisen ajan ohjelmaan. YK:ssa käytävissä lopullisissa neuvotteluissa aletaan pian valmistella heinäkuussa pidettävää kehitysrahoitusta käsittelevää konferenssia ja syyskuussa 2015 pidettävää vuoden 2015 jälkeisen ajan kehitysohjelmaa käsittelevää YK:n huippukokousta. Lisäksi EU valmistelee kantaansa neuvoston päätelmillä, jotka on määrä hyväksyä yleisten asioiden neuvostossa 16. joulukuuta, ja jatkaa tätä työtään tulevana kuukausina.

Muuttoliike, pakolaiset ja kehitysyhteistyö

Neuvosto keskusteli toisiinsa liittyvistä maahanmuuttoa, pakolaisia ja kehitysyhteistyötä koskevista kysymyksistä. Se hyväksyi seuraavat päätelmät muuttoliikkeestä EU:n kehitysyhteistyössä:

"Johdanto

1. Neuvosto palauttaa mieleen päätelmänsä muuttoliikettä ja kehitystä koskevasta vuoden 2013 korkean tason vuoropuhelusta ja kehityksen ja muuttoliikkeen välisen yhteyden laajentamisesta. Päätelmiin sisältyvien yksittäisten sitoumusten täytäntöönpanoa tulisi viedä eteenpäin. Muuttoliikkeen merkitystä kehitysyhteistyössä ja siitä seuraavaa tarvetta käsitellä muuttoliikettä kokonaisvaltaisesti myös kehityksen näkökulmasta ei ole vielä otettu täysin huomioon.
2. Neuvosto vahvistaa sitoutumisen turvallisen, hallitun ja laillisen muuttoliikkeen varmistamiseen ihmisoikeuksia täysimääräisesti kunnioittaen ja toteaa samalla, että kansainväliset konfliktit ja kriisit aiheuttavat hätätilanteita ja ennakoimattomia haasteita, jotka liittyvät pakolaisiin ja maan sisällä siirtymään joutuneisiin henkilöihin sekä heitä vastaanottaviin yhteisöihin ja maihin. Se painottaa myös, että useimmat pakolaiset ja maan sisällä siirtymään joutuneet henkilöt elävät parhaillaan pitkittyneissä tilanteissa ja palauttaa mieleen olevansa sitoutunut panemaan täytäntöön kansainvälisen suojelukehyksen, erityisesti pakolaisten oikeusasemasta vuonna 1951 tehdyn Geneven yleissopimuksen.
3. Neuvosto palauttaa mieleen viime aikoina saavutetun kehityksen, erityisesti muuttoliikkeestä ja kehityksestä YK:ssa vuonna 2013 käydyn korkean tason vuoropuhelun ja muuttoliikettä ja kehitystä käsittelevän globaalin foorumin vuonna 2014. Neuvosto on tässä yhteydessä tyytyväinen siihen, että muuttoliike on sisällytetty komission tiedonantoon "Ihmisarvoinen elämä kaikille: visiosta yhteisiin toimiin" sekä avoimen työryhmän päätösasiakirjaan. Hyvin hallittu muuttoliike ja ihmisten liikkuvuus olisi otettava huomioon mahdollisina kehityksen vauhdittajina vuoden 2015 jälkeisessä ohjelmassa.

4. Hyvin hallitun muuttoliikkeen myönteisten kehitysvaikutuksien maksimointi on EU:lle tärkeä poliittinen painopiste, mikä näkyy tämän alan kaksiosaisessa poliittisessa kehyksessä. Muuttoliikkeen ja kehityksen yhteys on yksi maahanmuuttoa ja liikkuvuutta koskevan kokonaisvaltaisen lähestymistavan temaattisista painopisteistä. Kyseinen lähestymistapa toimii EU:n ulkoisen muuttoliikepolitiikan yleiskehyksenä, ja se on myös sisällytetty EU:n kehityspolitiikan puitteisiin, joiden uusin osatekijä on EU:n muutossuunnitelma.
5. Neuvosto palauttaa mieleen muuttoliikkeen merkityksen yhtenä kehityspolitiikan johdonmukaisuutta koskevien EU:n sitoumusten viidestä painopistealasta. Neuvosto vahvistaa, että muuttoliikkeen kehitysmahdollisuuksien tehostamiseksi politiikkaa tulisi pyrkiä johdonmukaistamaan monilla eri sisä- ja ulkopolitiikan aloilla, kumppanimaissa harjoitettava toimintapolitiikka mukaan lukien. Erityisesti kehitysulottuvuus tulisi sisällyttää järjestelmällisemmin muuttoliikepolitiikkaan. Neuvosto palauttaa myös mieleen, että on parannettava johdonmukaisuutta ja koordinoitua muuttoliikepolitiikan ulkoisen ulottuvuuden ja ulkoasioiden asialistojen välillä, jotta voidaan käsitellä paremmin muuttoliikkeen mukanaan tuomia haasteita ja mahdollisuuksia.
6. Neuvosto palauttaa mieleen, että kehitysyhteistyöllä voi olla huomattava merkitys pyrittäessä poistamaan poliittista ja taloudellista epävakautta ja käsittelemään ihmisoikeusrikkomuksia, haurautta, konflikteja, ympäristön haavoittuvuutta, työttömyyttä ja äärimmäistä köyhyyttä, jotka voivat olla laittoman muuttoliikkeen ja pakkosiirtojen perimmäisiä syitä.

Otetaan muuttoliikkeen mahdollisuudet ja haasteet täysin huomioon EU:n kehitysyhteistyössä

7. Muuttoliike on monitahoinen ilmiö, jolla on lukuisia yhteyksiä muihin toiminta-aloihin, kuten työllisyys, terveys, koulutus, sosiaalinen suojelu ja ilmastonmuutos. Edellä esitetty huomioon ottaen neuvosto suosittelee muuttoliikkeen sisällyttämistä järjestelmällisemmin kumppanimaiden ja -alueiden kanssa käytävään vuoropuheluun ja kehitysyhteistyön ohjelmasuunnitteluun sekä EU:ssa että jäsenvaltioissa, sekä tarpeen mukaan kansallisiin ja alueellisiin kehitysstrategioihin.
8. Neuvosto kehottaa komissiota antamaan tiiviissä yhteistyössä EUH:n kanssa ohjausta siitä, miten muuttoliikeulottuvuus voitaisiin sisällyttää poliittiseen vuoropuheluun ja ohjelmasuunnitteluun ja miten sitä voitaisiin lujittaa niiden puitteissa. Se korostaa, että on pyrittävä edelleen lujittamaan näyttöpohjaa parantamalla muuttoliikettä sekä sen kehitysvaikutuksia koskevaa tietojenkeruuta ja analyysiä sekä vahvistamaan valmiuksia käyttää hankittua osaamista politiikan muotoilussa ja täytäntöönpanossa.

9. Lähtö-, kauttakulku- ja kohdemaiden yhteisellä vastuulla on hallita tehokkaasti muuttoliikettä ja kunnioittaa muuttajien ihmisoikeuksia. Neuvosto korostaa tässä suhteessa valmiuksien kehittämistä koskevien aloitteiden merkitystä tuettaessa kumppanimaitamme muuttoliikkeen haasteiden ja mahdollisuuksien käsittelyssä, erityisesti maahanmuuttajayhteisön osallistumisen, laillisen maahanmuuton edistämisen, laittoman maahanmuuton ehkäisemisen, muuttajien salakuljetuksen ja ihmiskaupan torjunnan alalla, muun muassa torjumalla rikollisverkostoja sekä paluumuuttajien takaisinotto- ja uudelleenkotouttamistoimin. Neuvosto kehottaa edistämään näitä kysymyksiä koskevia valistusohjelmia.
10. Ottaen huomioon etelän sisäisen muuttoliikkeen merkitys sekä matala- ja keskituloisten maiden merkitys kohdemaina neuvosto korostaa, että näiden maiden kanssa ja niiden kesken on jatkettava vuoropuhelua, yhteistyötä ja kumppanuuksia, jotta lisätään tietoisuutta muuttoliikkeen vaikutuksista talouskehitykseen erityisesti työvoiman alueellisen liikkuvuuden yhteydessä, tuetaan kotouttamispolitiikkojen määrittelyä ja kulttuurienvälistä vuoropuhelua ja lujitetaan muuttajien, erityisesti naisten ja lasten, haavoittuvuuden käsittelyyn tarvittavia mekanismeja. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä rasismin ja muukalaisvihan torjuntaan.
11. Neuvosto palauttaa mieleen maahanmuuttajayhteisön erilaiset mahdollisuudet osallistua lähtömaidensa kehitykseen: taloudellisen avun lisäksi on mahdollista vaihtaa tietoja, kokemuksia ja teknologiaa sekä toimia kansallisten sovitteluprosessien puitteissa. Korostamme, että on vahvistettava kumppanimaiden asiaankuuluvien institutionaalisten sidosryhmien, myös paikallisviranomaisten, valmiuksia, jotta ne voivat tehdä yhteistyötä maahanmuuttajayhteisön kanssa ja ohjata sen antama panos kansallisten kehityspainopisteiden mukaisesti.
12. Muuttajat osallistuvat lähtö- ja kohdemaiden kehitykseen monin tavoin. Muuttajilla voi esimerkiksi olla huomattava merkitys yrittäjinä ja työpaikkojen luojina. Tässä yhteydessä on ratkaisevan tärkeää korostaa, että hyvällä hallinnolla ja suotuisalla liiketoimintaympäristöllä on keskeinen merkitys edistettäessä maahanmuuttajayhteisön yrittäjyyttä ja investointeja. Taitojen kierrättämistä ja kiertomuuttoa edistävät liitännäistoimenpiteet voivat myös edistää talouskehitystä.
13. Vaikka EU:n tasolla tulisikin edelleen pyrkiä vähentämään rahalähetysten kustannuksia, on kiinnitettävä enemmän huomiota rahalähetysmarkkinoiden avoimuuden ja kilpailun lisäämiseen ja rahoituspalvelujen laajamittaisen käytön edistämiseen. Kumppanimaiden asiaankuuluvien viranomaisten kanssa käytävällä poliittisella vuoropuhelulla voi olla ratkaiseva merkitys pyrittäessä edistämään asiaankuuluvien lainsäädäntö- ja sääntelykehysten tarvittavia uudistuksia ja maksimoimaan siten rahalähetysten kehitysvaikutus.

14. Neuvosto korostaa, että muuttoliikkeen taloudellisten ja sosiaalisten kustannusten vähentämisellä voi olla huomattava kehitysvaikutus. Vaikka rahälähetys on kiinnitettävä edelleen huomiota, on yhtä lailla puututtava muuttoliikkeen ja liikkuvuuden muihin kustannuksiin, kuten maastamuutosta johtuvaan osaamisvajeeseen ja työmuuttajien rekrytointikustannuksiin.

Varmistetaan kehitysyhteistyöhön perustuva koordinoitu lähestymistapa pakolaisiin ja maan sisällä siirtymään joutuneisiin henkilöihin.

15. Humanitaarisen avun ja kehityksen välistä yhteyttä on ratkaisevan tärkeää lujittaa muun muassa panemalla täytäntöön selviytymiskyvyn kehittämisohjelma, jotta voidaan varmistaa johdonmukainen ja kokonaisvaltainen EU:n lähestymistapa pakkosiirtoihin, mihin kuuluu myös asianmukainen rahoitus. Neuvosto toteaa tässä yhteydessä, että pakolaiset, maan sisällä siirtymään joutuneet henkilöt ja muut kansainvälistä suojelua tarvitsevat asettavat erityisesti pitkittyneissä tilanteissa vastaanottaville maille ja vastaanottaville yhteisöille huomattavia haasteita mutta tarjoavat myös mahdollisuuksia. Niitä olisi käsiteltävä pitkän aikavälin kehityssuunnittelulla kriisin alusta alkaen täydentäen näin humanitaarista lähestymistapaa.
16. Pakolaisilla ja maan sisällä siirtymään joutuneilla henkilöillä samoin kuin haavoittuvassa asemassa olevilla muuttajilla on suurempi riski joutua erilaisten ihmisoikeusrikkomusten ja -väärinkäytösten uhreiksi, mukaan lukien seksuaalinen ja sukupuoleen perustuva väkivalta. Neuvosto korostaa, että on tärkeää ehkäistä ja vähentää tällaista väkivaltaa sekä varmistaa, että väkivallasta selviytyneille tarjotaan tukipalveluja ja että kumppanimaita tuetaan näissä pyrkimyksissä.
17. Neuvosto antaa tunnustusta konfliktialueiden naapureina sijaitsevien vastaanottajamaiden ja -yhteisöjen huomattaville ponnisteluille pakolaisia ja muita muuttajia vastaanottaessa. Kumppanimaiden valmiutta käsitellä pakolaisiin ja maan sisällä siirtymään joutuneisiin henkilöihin liittyviä monia haasteita ja hyödyntää paremmin potentiaalisia mahdollisuuksia muun muassa tarjoamalla paikallisia kotoutumismahdollisuuksia ja omatoimisuuden edellytyksiä olisi vahvistettava huomattavasti kohdennetuin toimin. Neuvosto on tyytyväinen komission tiiviissä yhteistyössä EUH:n kanssa tekemään työhön ja pyytää määrittelemään erityisen strategian tämän alan toimien vauhdittamiseksi muun muassa laatimalla kehitysyhteistyöhön perustuva johdonmukainen ja koordinoitu lähestymistapa pakolaisiin ja maan sisällä siirtymään joutuneisiin henkilöihin sekä varmistamaan asianmukainen rahoitus.

Tuleva kehitys

18. Neuvosto kehottaa komissiota varmistamaan, että muuttoliikkeen mahdollisuudet ja haasteet kehityksen kannalta otetaan täysin huomioon EU:n tasolla integroimalla muuttoliikeulottuvuus tarpeen mukaan EU:n kehitysyhteistyöhön ja -politiikkaan ja varmistamalla asiaankuuluva rahoitus. Muuttoliikettä ja kehitystä koskevissa EU:n toiminna tulisi käsitellä kokonaisvaltaisesti muuttoliikkeen kaikkia myönteisiä ja kielteisiä vaikutuksia lähtö- ja kohtemaiden kestäväan ja osallistavaan talouteen sekä yhteiskunnalliseen ja ympäristöä koskevaan kehitykseen.
19. Neuvosto pyytääkin komissiota antamaan lisää politiikan suuntaviivoja ja operatiivista ohjausta kaikilla edellä esitetyillä aloilla hyväksymällä tiedonanto vuoden 2015 loppuun mennessä."

Ebola

Lounaalla ministerit keskustelivat EU:n ebolakoordinaattorin Christos Stylianidesin kanssa jälleenrakentamiseen ja elpymiseen epidemian johdosta myönnettävästä keskipitkän ja pitkän aikavälin tuesta.

Sukupuolinäkökohdat

Neuvostolle tiedotettiin käynnissä olevasta työstä, joka liittyy sukupuolen huomioon ottamista kehitysyhteistyössä koskevaan EU:n toimintasuunnitelmaan.

MUUT HYVÄKSYTYT ASIAT**KEHITYSYHTEISTYÖ****Yksityisen sektorin rooli kehitysyhteistyössä**

Neuvosto hyväksyi seuraavat päätelmät yksityissektorin vahvemmassa roolista kehitysyhteistyössä: toimintalähtöinen näkökulma:

"Johdanto

1. Neuvosto palauttaa mieleen aiemmat päätelmänsä yksityissektorin roolista kehityksessä¹ ja erityisesti sen, että se odottaa keskustelun jatkumista välineistä ja tavoista, joilla komission tiedonannossa "Yksityissektorin roolin vahvistaminen kehitysmaiden osallistavan ja kestävä kasvun tavoittelussa"² esitetyt toimet voidaan ottaa käyttöön.
2. Neuvosto pitää myönteisinä puheenjohtajavaltion ja komission tämän jälkeen käynnistämää keskustelua, joihin osallistui suuri joukko sidosryhmiä. Keskustelut vahvistivat, että yksityissektorista on tulossa yhä aktiivisempi toimija kehitysyhteistyön alalla. Myös kehitysyhteistyökumppaneiden ja yksityissektorin toimijoiden välinen vuorovaikutus on aiempaa monitahoisempaa.
3. Neuvosto palauttaa mieleen, että tämän politiikan yleisenä tavoitteena on edelleen köyhyyden poistaminen kestävä kehityksen avulla. Neuvosto korostaa erityisesti tarvetta vahvistaa yksityissektorin roolia tulevien kestävä kehityksen tavoitteiden täytäntöönpanossa ja edistettäessä osallistavaa talouskasvua, ihmisarvoisten työpaikkojen luomista, siirtymistä vihreään talouteen, elintarvike- ja ravitsemusturvaa, ympäristönsuojelua, ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista sekä naisten ja nuorten ja etenkin köyhimpien ja haavoittuvimpien ryhmien sosiaalista ja taloudellista voimaantumista.
4. Neuvosto korostaa yksityissektorin keskeistä roolia uudessa maailmanlaajuisessa kumppanuudessa, jota käsitellään vuoden 2015 jälkeisen ajan suunnitelmasta käytävien keskustelujen yhteydessä.

¹ Asiak. 11149/14.

² Asiak. 9802/14.

Periaatteet ja kriteerit

5. Tarkastellessaan uusia tapoja toimia yksityissektorin kanssa sen asiantuntemuksen ja resurssien hyödyntämiseksi osallistavaa ja kestäväää kehitystä varten neuvosto panee merkille haasteet, jotka liittyvät muun muassa siihen, miten tunnistaa parhaat lähestymistavat ja mallit yhteistyön tekemiseksi yksityisen sektorin kanssa kehitysyhteistyön alalla, miten varmistaa asianmukaisen huolellisuuden tehokas ohjaus ja valvonta erityisesti ihmisoikeuksien kunnioittamisen osalta, miten varmistaa eri sidosryhmien etujen ja keskinäisen vastuullisuuden yhteensovittaminen, miten lieventää maineeseen ja luottamukseen liittyviä riskejä erityisesti EU:n ja sen jäsenvaltioiden osalta tai miten arvioida ja mitata yksityisen sektorin osallistumisen vaikutusta kehitykseen. Neuvosto panee merkille Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) kehitysapukomiteassa (DAC) tähän liittyen käydyt keskustelut yksityissektorin välineiden ja hankitun rahoituksen tilastollisesta käsittelystä vuoden 2015 jälkeistä aikaa koskevan kehitysrahoituksen mittaamisen puitteissa.
6. Neuvosto antaa näin ollen tukensa komission ehdottamille periaatteille (keskitytään työpaikkojen luomiseen; osallisuus ja köyhyyden vähentäminen; eriyttäminen; markkinalähtöinen lähestymistapa; panostetaan tuloksiin; kehityspolitiikan johdonmukaisuus) ja kriteereille (mitattavissa olevat kehitysvaikutukset; täydentävyys; puolueettomuus ja avoimuus; yhteinen etu ja yhteiset tavoitteet sekä yhteisrahoitus; demonstroitivaikutus; työ-, sosiaali-, ympäristö- ja verotusnormien noudattaminen, mukaan lukien ihmisoikeuksien kunnioittaminen), joiden muodostaman kehityksen avulla voidaan vastata näihin haasteisiin ja lisätä tietoisuutta yksityissektorin kanssa solmittavien menestyksekkäiden kumppanuuksien mahdollisuuksista ja edellytyksistä.
7. Neuvosto pitää myönteisenä, että jäsenvaltiot ovat sitoutuneet soveltamaan tätä kehystä tukiessaan yksityissektoria ja tehdessään sen kanssa yhteistyötä kahden- ja monenvälisen kehitysyhteistyön alalla; kehys toimii perustana EU:n ja jäsenvaltioiden yhteiselle lähestymistavalle niiden toimien tuloksellisuuden, kehitysvaikutusten ja koordinoinnin parantamiseksi, joilla tuetaan yksityisen sektorin kehitysyhteistyötä sekä julkisen ja yksityisen sektorin kehityskumppanuuksia. Neuvosto panee myös merkille, että nämä periaatteet täydentävät Busanissa sovittuja maiden omavastuullisuutta koskevia keskeisiä avun tuloksellisuuden periaatteita, mukaan lukien erityistä sitoumusta vauhdittaa avun sidonnaisuuksien purkamista.
8. Neuvosto panee merkille, että kriteereitä olisi käytävä ohjeina arvioitaessa suoraa tukea koskevien ehdotusten asianmukaisuutta. Arvioinnissa olisi noudatettava eriytettyä lähestymistapaa niin, että asianomaisen yksityissektorin yrityksen tyyppi ja koko sekä sen toimintaympäristö voidaan ottaa huomioon. Periaatteiden ja kriteerien noudattamisen tai uskottavan lähentymisen niitä kohti on oltava olennainen osa kumppanuutta ja suunniteltuja ohjelmia. Lisäksi neuvosto kehottaa komissiota ja jäsenvaltiota jatkamaan kokemusten jakamista ja määrittelemään, miten periaatteita ja kriteereitä sovelletaan konkreettisesti.

Toimet, joilla yksityissektoria kannustetaan osallistumaan kehityksen edistämiseen ja sen rahoitukseen

9. Neuvosto toteaa, että komission tiedonannossa ehdotetaan kunnianhimoisia toimia, joilla on mahdollista parantaa yksityissektorin kehitysyhteistyöhön annetun EU:n tuen tuloksellisuutta. Neuvosto kehottaa komissiota varmistamaan, että tämä uusi strategiakehys ja siihen liittyvät toimet otetaan asianmukaisesti huomioon suunniteltaessa EU:n kehitysapua vuosiksi 2014–2020, ja kehottaa komissiota hyödyntämään eri välineiden tarjoamia mahdollisuuksia sen varmistamiseksi, että tätä lähestymistapaa voidaan soveltaa johdonmukaisesti, tuloksellisesti ja täydentävästi valtiotasoa alemmalla, kansallisella, alueellisella ja globaalilla tasolla.
10. Neuvosto katsoo, että komission tiedonannossa ehdotetut toimet, jotka koskevat yksityissektorin kannustamista osallistumaan kehityksen edistämiseen ja sen rahoitukseen, edellyttävät, että EU ja jäsenvaltiot parantavat edelleen vuorovaikutusta ja toteuttavat yhteisiä toimia, joissa hyödynnetään globaalin, EU:n ja jäsenvaltioiden tason asiantuntemusta ja osaamista, myös siirtymäkauden kokemuksia. Sen vuoksi olisi otettava huomioon jäljempänä esitetyt seikat.

Innovatiiviset rahoitusvälineet ja -mekanismit

11. Kehitysrahoituksen hankkiminen yksityissektorilta on edelleen haastava tehtävä. Neuvosto kannattaa innovatiivisten rahoitusvälineiden käyttöä lisärahoituksen hankkimiseksi. Näitä voivat olla solidaarisuusrahastot, useiden avunantajien mekanismit, mikrolahjoitukset tai vaikutusinvestoinnit ja rahoituslähteiden yhdistäminen.
12. Etenkin rahoituslähteiden yhdistäminen on tärkeä keino edistää talouskasvua, innovointia ja työpaikkojen luomista. Neuvosto antaa tunnustusta ja odottaa jatkoa työlle, jota komissio, jäsenvaltiot ja eurooppalaiset rahoituslaitokset ovat tehneet ulkoisen yhteistyön rahoituslähteiden yhdistämiseksi perustetussa EU-foorumissa parantaakseen tuloksellisuutta lisäämällä avunantajien koordinoitua, edistämällä työnjakoa ja vähentämällä kumppaneiden transaktiokustannuksia sekä lisätäkseen rahoituslähteitä yhdistävien hankkeiden kehitysvaikutuksia saatujen kokemusten pohjalta.
13. Neuvosto odottaa komission panevan täytäntöön puitteet kehitysyhteistyön rahoitusvälineen (DCI), Euroopan naapuruusvälineen (ENI) ja Euroopan kehitysrahaston (EKR) rahoituksen yhdistämiseksi, mukaan lukien Latinalaisen Amerikan, Aasian, Keski-Aasian, naapurialueiden sekä Karibian ja Tyynenmeren alueiden ja maiden rahoitusta yhdistävät välineet. Lisäksi se odottaa uuden Afrikan rahoitusta yhdistävän välineen luomista. Rahoitusta yhdistävien mekanismien käytön tulisi perustua eurooppalaisten avunantajien ja rahoituslaitosten kumulatiivisiin toimin ja tehokkaaseen työnjakoon. Tämä voitaisiin toteuttaa rohkaisemalla laajempaa osallistumista rahoituksen yhdistämiseen ja edistämällä koordinoitua eri avunantajien ja rahoituslaitosten kesken.

14. Siltä osin kuin kyse on etenkin mikro- ja pk-yrityksistä, myös epävirallisella sektorilla toimivista, sekä yhteiskunnallisista yrityksistä ja osuuskunnista, neuvosto kannustaa komissiota, jäsenvaltioita ja eurooppalaisia rahoituslaitoksia kiinnittämään erityistä huomiota paikallisiin pankkijärjestelmiin ja parantamaan niiden pääoman, pitkäaikaisen rahoituksen ja rahoituspalvelujen saantia; tukemaan erityisesti naisten ja nuorten yrittäjien rahoitusta; edistämään yhteisötalouden alalla toimivien yritysten ja ammatillisten koulutusjärjestelmien rahoitusta sekä tukemaan yritysten välisiä yhteyksiä ja parhaiden ympäristökäytäntöjen omaksumista. Myös pk-yritysten teknologian saantia ja markkinoille pääsyä parantavat toimet olisi asetettava etusijalle. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä köyhiä edustaviin aloihin, joilla on kerrannaisvaikutuksia ja jotka luovat EU:n toimintapoliittisia tavoitteita vastaavia työpaikkoja; tähän kuuluvat kestävä maatalous, maatalousteollisuus, energia-ala ja yritykset, jotka edistävät vihreää vähähiilistä ja ilmastomuutoksen kestävää taloutta. Euroopan investointipankin (EIP) hallinnoiman AKT-maiden investointivälineen alaisuuteen perustettu uusi erityismääräraha, EU:n AKT-alueelle tarkoitettu vaikuttavan rahoituksen väline, on tässä yhteydessä tervetullut. Se voi kantaa suuremman riskin kuin investointiväline, ja sillä tuetaan hankkeita, joilla on suuremmat kehitysvaikutukset. Sekä suurempi riski että suurempi vaikutus edellyttävät asianmukaista arviointia ja raportointia.

Rakenteellinen vuoropuhelu ja osallistavat liiketoimintamallit laajemmin käyttöön

15. Neuvosto on täysin vakuuttunut tarpeesta käydä yksityissektorin kanssa rakenteellista vuoropuhelua, johon voisivat osallistua hallitukset, paikallisviranomaiset, kansalaisjärjestöt, työmarkkinaosapuolet, ammattiliitot ja elinkeinoyhdistykset, tiedemaailma ja epävirallisen sektorin edustajat. Tätä vuoropuhelua olisi käytävä paikallisella, alueellisella ja maailmanlaajuisella tasolla sekä alakohtaisesti. Vuoropuhelussa olisi vältettävä päällekkäisyyttä nykyisten vuoropuhelujen kanssa, ja sen olisi mahdollisuuksien mukaan tukeuduttava nykyisiin kansainvälisiin mekanismeihin, kuten tehokasta kehitysyhteistyötä koskevaan maailmanlaajuiseen kumppanuuteen.
16. Neuvosto toteaa, että julkisen ja yksityisen sektorin välinen vuoropuhelu voi edistää toimintaympäristöä, joka lisää vastuullisia investointeja, ihmisarvoisten työpaikkojen luomista ja kestävää kehitystä, sekä parantaa politiikan tuloksellisuutta – lisäksi se vastaa yksityissektorin toimijoiden kasvavaan vaatimukseen päästä paremmin osalliseksi taloudellisesta päätöksenteosta ja etenkin kestävä, avoimen ja yritystoimintaa suosivan ympäristön ja vakaan sääntelykehityksen edistämisestä kumppanimaissa. Neuvosto pitää erityisen myönteisenä äskettäin hyväksyttyä AKT:n ja EU:n yhteistä yhteistyökehystä yksityissektorin kehitysyhteistyön tukemiseksi AKT-maissa ja EU:n ja AKT:n vuoropuhelufoorumin perustamista, johon kuuluu myös yksityissektorin toimijoita.
17. Neuvosto pitää myönteisenä, että komissio on hyväksynyt Busanin yhteisen julkilausuman julkisen ja yksityisen yhteistyön laajentamisesta ja tehostamisesta laajapohjaista, osallistavaa ja kestävä kasvua varten ja että komissio on omaksunut aktiivisemman roolin vaurauteen tähtäävissä kumppanuuksissa. Se pitää myönteisenä myös yksityissektorin toimijoiden ja järjestöjen, kansalaisjärjestöjen ja paikallisten toimijoiden viimeaikaista vuorovaikutusta kehitysyhteistyön politiikkafoorumin (Policy Forum for Development) puitteissa. Neuvosto katsoo, että tällaiset prosessit voivat edistää yksityissektorin, kansalaisjärjestöjen ja paikallisyhteisötason toimijoiden välistä menestyksekkästä vuorovaikutusta.

18. Neuvosto kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita yhdessä tukemaan osallistavien liiketoimintamallien ja niihin liittyvien, useita sidosryhmiä käsittävien yksityissektorin kumppanuuksien monistamista ja laajempaa käyttöönottoa, hyödyntämään nykyisiä aloitteita ja analysoimaan, miten voitaisiin kehittää synergiaa EU:n ja jäsenvaltioiden toimien kehitysvaikutusten lisäämiseksi. Neuvosto kehottaa erityisesti komissiota ja jäsenvaltioita jakamaan kokemuksia ja helpottamaan tiedonsaantia nykyisistä aloitteista ja ohjelmista, jotka tarjoavat yrityksille ja muille kehityskumppanuuksista kiinnostuneille sidosryhmille kumppanuus- ja rahoitusmahdollisuuksia.
19. Lisäksi neuvosto kannustaa komissiota tutkimaan innovatiivisia tapoja kehittää yksityissektorin kanssa kumppanuuksia kehitysapuohjelmissa, joilla pyritään muun muassa edistämään nuorille eurooppalaisille avoimia nuorten harjoitteluohjelmia ja parantamaan paikallisten nuorten työllisyyttä. Neuvosto kehottaa komissiota ja jäsenvaltiota selvittämään, miten maastaan pois muuttaneiden roolia voitaisiin vahvistaa yksityissektorin kehittämisessä lähtömaissa ja etenkin edistää investointeja ja osaamisen siirtoa.

Yritysten yhteiskuntavastuu

20. Neuvosto tukee komission ja jäsenvaltioiden pyrkimyksiä edistää yritysten sosiaalista vastuuta, erityisesti panemalla täytäntöön kansainvälisesti tunnustetut suuntaviivat ja periaatteet, kuten yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevat YK:n suuntaviivat, Kansainvälisen työjärjestön (ILO) kolmikantaisen periaatejulistuksen monikansallisista yrityksistä ja sosiaalipolitiikasta, Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) toimintaohjeet monikansallisille yrityksille sekä YK:n Global Compact -aloitteen ja Kansainvälinen standardisoimisjärjestön (ISO) yhteiskuntavastuuta koskevan standardin 26000.
21. Neuvosto korostaa, että yritysten yhteiskuntavastuu, erityisesti yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevien YK:n suuntaviivojen täytäntöönpano, ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 16 artiklassa vahvistettu elinkeinovapauden edistäminen, ovat yksi demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevasta eurooppalaisesta rahoitusvälineestä kaudella 2014–2020 annettavan tuen ensisijaisista aloista.
22. Neuvosto pitää myönteisenä tiiviimpää kansainvälistä yhteistyötä, jolla pyritään vastuullisempiin globaaleihin arvoketjuihin, ja kannustaa komissiota aktiiviseen kumppanuuteen tällä alalla. Neuvosto korostaa kasvavaa tietoisuutta siitä, että sosiaalisiin kysymyksiin, ympäristöön, eettisiin kysymyksiin, ihmisoikeuksiin ja kuluttaja-asioihin liittyvien näkökohtien ja toimitusketjun vastuullisen hallinnan huomioon ottaminen yritysten liiketoiminnassa ja strategiassa voi auttaa vahvistamaan niiden kilpailukykyä ja kestävyyttä. Neuvosto toteaa, että jäsenvaltioiden on sitoutettava oma teollisuuteensa vastuullisempiin arvoketjuihin etenkin, jos ne toimivat eniten apua tarvitsevilla mailla. Julkisen ja yksityisen sektorin kehityskumppanuuksilla olisi muun muassa motivoitava yksityissektoria ylittämään kansainvälisesti hyväksytyt normit sellaisten vapaaehtoisuuteen perustuvien lähestymistapojen kehittämiseksi, joiden merkitys on kasvamassa.

23. Siltä osin kuin kyse on kaupp- ja taloussuhteista, joissa yksityinen sektori on keskeinen toimija, neuvosto korostaa, että talouskumppanuussopimuksista ja muista kahdenvälisistä sopimuksista parhaillaan käytävissä ja tulevista neuvotteluissa on tärkeää ottaa esille yritysten yhteiskuntavastuuta koskevat kansainvälisesti tunnustetut suuntaviivat ja periaatteet. Lisäksi on edistettävä kestävä kehitystä, kun ryhdytään tekemään investointeja, ulkoistamaan ja käymään kauppaa kumppanimaissa ja niiden kanssa. Neuvosto korostaa yksityissektorin vastuuta ihmisoikeuksien sekä lasten ja naisten oikeuksien edistämisessä.
24. Neuvosto pitää tässä yhteydessä myönteisenä, että äskettäin on tarkistettu julkisia hankintoja koskevia direktiivejä ympäristö- ja sosiaalisten näkökohtien ottamiseksi paremmin huomioon ja tilinpäätösdirektiiviä muiden kuin taloudellisten tietojen esittämisen osalta. Neuvosto kehottaa jälleen vahvistamaan yritysten yhteiskuntavastuun sekä yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevien YK:n suuntaviivojen täytäntöönpanon ulkoista ulottuvuutta ennen kaikkea yritysten yhteiskuntavastuuta koskevan strategian sekä ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan EU:n toimintasuunnitelman avulla – näitä molempia ollaan parhaillaan tarkistamassa – ja monikansallisille yrityksille annettujen OECD:n toimintaohjeiden avulla.

EU:n tiiviimpää koordinoitua yksityissektorin kehitysyhteistyön tukemiseksi vauhditetaan

25. Neuvosto suhtautuu myönteisesti komission ja jäsenvaltioiden aloitteeseen kartoittaa tulevaa yksityissektorin kehitysyhteistyötä ja tulevia yksityissektorin toimenpiteitä kansallisesti ja alueellisesti. Tämä kartoitus on ensimmäinen askel kohti kunnianhimoisempaa toimintaohjelmaa EU:n ja jäsenvaltioiden avun tuloksellisuuden lisäämiseksi tällä alalla, ja sitä voidaan viedä eteenpäin yhteisessä ohjelmasuunnittelussa ja siihen liittyvissä työnjakoprosesseissa. Neuvosto kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita jatkamaan yhteistyötä ennen kaikkea sellaisten tulevien, useita maita tai alueita käsittävien toimenpiteiden osalta, joita toteutetaan Aasiassa, Karibian ja Tyynenmeren alueilla, Keski-Aasiassa, Latinalaisessa Amerikassa, naapurialueilla ja etenkin Afrikassa.
26. Neuvosto arvioi tiiviisti tämän alan kehitystä ja kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa raportoimaan vuosikertomuksen puitteissa säännöllisesti komission tiedonannossa ja näissä päätelmissä esitettyjen toimien ja ehdotusten täytäntöönpanosta sekä yleisemmin yksityissektorin kanssa tehdystä yhteistyöstä eriteltyjen toimien osalta saavutetun edistymisen seuraamiseksi."

Ravitsemusta koskeva toimintasuunnitelma

Neuvosto hyväksyi seuraavat päätelmät ravitsemusta koskevasta toimintasuunnitelmasta:

- "1. Neuvosto palauttaa mieliin 28. toukokuuta 2013 annetut päätelmänsä, joissa hyväksyttiin tiedonanto "Ulkomaanavulla parannusta äitien ja lasten ravitsemukseen: EU:n toimintakehys"¹, ja kehotti komissiota laatimaan toimintasuunnitelman, jossa selvitetään, miten se aikoo edistää kasvun hidastumisen vähentämistä koskevan tavoitteen saavuttamista.

Johdanto

2. Neuvosto korostaa jo aiemmin esille tuomaansa huolta jatkuvasta virheravitsemuksesta erityisesti kehitysmaissa, joissa valtioita rasittaa sekä aliravitsemus, liikaravitsemus että hivenaineiden puute. Virheravitsemuksen monitahoiset ja moniulotteiset syyt edellyttävät kokonaisvaltaista ja ihmisoikeuksiin perustuvaa lähestymistapaa, jossa keskitytään erityisesti naisiin ja lapsiin. Neuvosto vahvistaa olevan tärkeää tehostaa humanitaaristen ja kehitysavun toimijoiden välisiä synergioita ja panee tyytyväisenä merkille tältä osin käynnistetyt toimet. Neuvosto kannustaa erityisesti sellaisten lähestymistapojen omaksumiseen, jotka parantavat selviytymiskykyä kaikilla tasoilla ottaen huomioon kriisialttiiden maiden selviytymiskykyä koskevan toimintasuunnitelman 2013–2020, jossa selviytymiskyvyn kehittämisohjelma ja epävakaisissa valtioissa toteutettavaa toimintaa koskevan uuden sopimuksen soveltaminen yhdistetään.
3. Neuvosto myöntää, että nälkä ja virheravitsemus ovat sekä alikehittyneisyyden syitä että sen seurauksia. Virheravitsemus uhkaa vakavasti sosiaalista kehitystä ja talouskasvua. Sen sijaan ravitsemukseen investomisesta koituu myönteisiä sosiaalisia, taloudellisia ja tuottavuuteen liittyviä etuja. Virheravitsemus on yksi tämän päivän suurimmista maailmanlaajuisista haasteista, jotka kansainvälinen yhteisö joutuu kohtaamaan köyhyyden, kasvavan eriarvoisuuden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnassa.
4. Neuvosto kehottaa näin ollen EU:ta ja sen jäsenvaltioita tukemaan toimia kumppanimaissa, joita virheravitsemus erityisesti rasittaa, jotta elintarvikkeiden ja ravitsemuksen turvallisuus voitaisiin asettaa etusijalle poliittisella asialistalla. Neuvosto pyytää tältä osin kiinnittämään myös erityistä huomiota elintarvike turvaan ja ravitsemuksen parantamiseen sekä tarkastelemaan niitä kattavasti vuoden 2015 jälkeisessä toimintakehyksessä ja panee merkille kestävän kehityksen tavoitteita käsittelevän avoimen työryhmän raportissa esitetyt tähän liittyvät ehdotukset. Ravitsemuksellisissa toimenpiteissä tulisi pyrkiä virheravitsemuksen laajempien ulottuvuuksien, muun muassa ylipainoon ja ruokavalioon liittyvien tarttumattomien tautien käsittelyyn. Elintarvikkeiden turvallisuutta koskevien kansainvälisten standardien edistäminen olisi myös asetettava etusijalle.

¹ Asiak. 7521/13.

5. Neuvosto kannustaa kaikkia asiaankuuluvia sidosryhmiä vastaamaan omasta osuudestaan ravitsemusta koskevassa Rooman julistuksessa annettujen sitoumusten tehokkaassa täytäntöönpanossa toisessa kansainvälisessä ravitsemuskonferenssissa vuonna 2014 hyväksytyn julistukseen liitetyn toimintakehyksen mukaisesti. Näissä asiakirjoissa on hyödyllisiä aineksia keskusteluille, joita käydään vuoden 2015 jälkeisen toimintakehyksen puitteissa. EU:n ja sen jäsenvaltioiden hyväksymään toimintakehykseen sisältyy suositeltavia toimia, joilla pyritään nälän poistamiseen ja kaikkien virheravitsemuksen muotojen ehkäisemiseen koko maailmassa sekä muun muassa Maailman terveyskokouksessa asetettujen maailmanlaajuisten ravitsemustavoitteiden saavuttamiseen vuoteen 2025 mennessä.

Komission yksiköiden valmisteluasiakirja ravitsemusta koskevasta toimintasuunnitelmasta

6. Neuvosto on tyytyväinen komission esittelemään ravitsemusta koskevaan toimintasuunnitelmaan,¹ jossa keskitytään aliravitsemukseen ja esitetään, miten EU voi parhaiten tukea kumppanimaita niiden pyrkiessä muun muassa saavuttamaan komission tavoitteen vähentää kroonisesti aliravittujen alle viisivuotiaiden lasten määrää vähintään 7 miljoonalla vuoteen 2025 mennessä.
7. Neuvosto on tietoinen siitä, että Maailman terveyskokouksen (WHA) tavoitteen saavuttaminen eli kasvun hidastumisen vähentäminen 40 prosentilla vuoteen 2025 mennessä (tämä koskisi noin 70:tä miljardia lasta) tarkoittaisi EU:n toimien merkittävää tehostamista. Neuvosto on näin ollen tyytyväinen siihen, että ravitsemusta koskevassa toimintasuunnitelmassa korostetaan tarvetta nostaa nykyistä vuotuista kasvun hidastumisen vähentämisastetta nykysuuntauksia suuremmaksi, jotta edellä mainittu WHA:n tavoite saavutettaisiin vuoteen 2025 mennessä. Neuvosto oli tässä yhteydessä tyytyväinen myös komission ja muutamien jäsenvaltioiden lupauksiin lisätä ravitsemusta koskevia investointeja vuoden 2013 kasvua edistävää ravitsemusta koskevan sopimuksen ja muiden tahojen yhteydessä.
8. Neuvosto korostaa tarvetta puuttua aliravitsemuksen taustalla oleviin ja välittömiin syihin keskittymällä erityisesti naisiin ja lapsiin. Neuvosto pani tältä osin tyytyväisenä merkille komission ja muutamien jäsenvaltioiden sitoumuksen toteuttaa ravitsemusta koskevia erityistoimia kaikilla asiaankuuluvilla aloilla huomioimalla ravitsemusindikaattorit ja -tavoitteet muun muassa maatalouden, elintarviketurvan, terveyden, sosiaalisen suojelun ja vesi- ja jätevesihuollon aloilla sekä koulutusohjelmissa ja kehittämällä ravitsemuksen erityisohjelmia, joissa käsitellään aliravitsemuksen välittömiä syitä ja seurauksia.

¹ Asiak. 11718/14.

9. Aliravitsemus on keskeinen osatekijä, joka vaikuttaa lasten sairastuvuuden ja kuolleisuuden yleisyyteen, ja heikentää aliravitsemuksesta kärsivien lasten kokonaisvaltaista kognitiivista ja fyysistä kehitystä. Neuvosto on näin ollen tyytyväinen siihen, että ravitsemusta koskevassa toimintasuunnitelmassa keskitytään erityisesti naiseen ja lapsiin kohdistuviin toimenpiteisiin ja politiikkoihin, etenkin kriittisen tuhatennen ensimmäisen päivän aikana, jolloin hyvä ravitsemus on tärkeää naisen raskauden alusta lapsen toiseen ikävuoteen saakka, ja asetetaan naiset, lapset ja teini-ikäiset tytöt etusijalle varsinkin köyhillä maaseutualueilla ja kaikkein heikoimmassa asemassa olevissa ryhmissä. Imeväisten rintaruokinnan tärkeyttä osana ravitsemusta koskevia erityistoimenpiteitä olisi korostettava. Neuvosto toteaa, että ravitsemusta koskevassa toimintasuunnitelmassa olisi erityisesti keskityttävä: a) osallistumisen ja poliittisen sitoutumisen parantamiseen ravitsemusalueella, b) maakohtaisten toimien tehostamiseen ja c) ravitsemusta koskevan tietämyksen lisäämiseen.
10. Tässä yhteydessä neuvosto panee tyytyväisenä merkille komission ja muutamien jäsenvaltioiden sitoumuksen tehostaa maakohtaisia toimiaan kaudella 2014–2020. Suunnitelluissa toimenpiteissä tulisi ottaa huomioon sukupuolinäkökohdat keskittymällä erityisesti naiseen ja heidän vaikutusmahdollisuuksiensa vahvistamiseen. Ne olisi suunniteltava siten, että kasvun hidastumista vähennettäisiin mahdollisimman paljon ja puututtaisiin sen taustalla oleviin syihin. Toimenpiteillä tulisi parantaa valmiuksia, tietämystä ja taitoja, ja niiden avulla tulisi vahvistaa ja lisätä paikallisten sidosryhmien, hallitusten, yksityisen sektorin, tutkimuslaitosten ja kansalaisjärjestöjen asiantuntemusta, investointeja ja osallistumista.
11. Toimet, joilla tehostetaan ravitsemustavoitteiden kansallista johtamista, hallintotapaa ja niitä koskevaa omavastuullisuutta, edellyttävät, että EU:n valtuuskunnat ja EU:n jäsenvaltioiden edustustot osallistuvat aktiivisemmin poliittiseen vuoropuheluun ja tukevat kansallisia ja alueellisia prosesseja. EU:n yhteinen ohjelmasuunnittelu tarjoaa kestävä kehyksen ravitsemustoimenpiteiden koordinoimisen parantamiseen sekä kumppanimaiden tukemiseen kansallisten ravitsemuspolitiikkojen määrittelyssä ja täytäntöönpanossa erityisesti maissa, joissa kasvun hidastuminen aiheuttaa suuria rasitteita ja joissa on tarvetta ja mahdollisuuksia yhteiseen vaikuttamiseen ja yhteisiin toimiin. Neuvosto panee tyytyväisenä merkille toimintasuunnitelmassa esitetyn sitoumuksen varmistaa synergia ja johdonmukaisuus eri maiden vastuulla olevien politiikkojen ja ohjelmien sekä alueellisten ja kansainvälisten aloitteiden välillä.
12. Neuvosto kannustaa jäsenvaltioiden toimenpiteiden yhdenmukaistamiseen kumppanimaiden nykyisten kansallisten strategioiden kanssa sekä toimenpiteiden läheiseen koordinointiin ravitsemusta koskevan komission toimintasuunnitelman ja muiden kansainvälisten aloitteiden kanssa. Nykyisiä koordinointimekanismeja, esimerkiksi Scaling Up Nutrition (SUN) -liikettä ja Maailman ruokaturvakomiteaa, olisi tehostettava. Myös muiden asiaankuuluvien YK:n komiteoiden, esimerkiksi pysyvän ravitsemuskomitean työskentelyyn olisi kiinnitettävä huomiota. Neuvosto on erityisen tyytyväinen siihen, että 54 maata, joita aliravitsemus erityisesti rasittaa, ovat nyt liittyneet SUN-liikkeeseen ja osoittaneet olevansa poliittisesti sitoutuneita ravitsemuksen parantamiseen.

13. Neuvosto tukee osana toimintasuunnitelmaa komission ehdotusta laatia maakatsaukset, joissa esitetään odotetut tulokset. Samalla kun ravitsemustavoitteet on jatkuvasti otettava huomioon ohjelmasuunnittelussa, myös ravitsemuskriteerit ja -indikaattorit tulisi sisällyttää siihen ja niitä olisi seurattava. Neuvosto tukee myös komission aikomusta vahvistaa kansallisia ravitsemuksen tiedonhallintajärjestelmiä, jotka mahdollistavat vastuuvollisuuden tuloksista ja niistä tiedottamisen toimintasuunnitelman vaikutuksen arvioimiseksi myös käytännön tasolla. Hankituilla tiedoilla voidaan myös edistää vuotuisen maailmanlaajuisen ravitsemusraportin laatimista. Maakohtaisilla tarkoituksilla tiedoilla tuetaan kansallisten viranomaisten päätöksentekoa, voimavarojen kohdentamista ja politiikan kehittämistä sekä mahdollistetaan vastuuvollisuus toimintasuunnitelman täytäntöönpanon tuloksista ja niistä tiedottaminen maailmanlaajuisesti ja maakohtaisesti."

Vuotuinen kertomus EU:n kehitys- ja ulkomaanavun politiikoista

Neuvosto hyväksyi seuraavat päätelmät vuoden 2014 kertomuksesta Euroopan unionin kehitys- ja ulkomaanavunpolitiikoista ja niiden toteuttamisesta vuonna 2013:

- "1. Neuvosto suhtautuu myönteisesti vuoden 2014 kertomukseen Euroopan unionin kehitys- ja ulkomaanavun politiikoista ja niiden toteuttamisesta vuonna 2013.¹ Kertomuksella on tärkeä rooli vastuullisuuden ja avoimuuden lisäämisessä, ja sen avulla viestitään EU:n kehityspolitiikan tulosten painopisteistä ja osoitetaan ne.
2. Neuvosto arvostaa kertomuksen maantieteellisten ja aihekohtaisten yleiskatsausten kattavuutta, myös perusarvoista raportointia ja keskittymistä edistymiseen EU:n pitkän aikavälin kehitystavoitteiden saavuttamisessa sekä sitä, kuinka muutossuunnitelmassa esitetyt periaatteet on prosessoitu kehitysstrategioiksi ja toimiksi.
3. Neuvosto panee merkille huomattavan edistymisen yhteisessä ohjelmasuunnittelussa, joka tulee esiin olennaisena tekijänä EU:n panoksessa avun tuloksellisuutta koskevaan ohjelmaan, ja korostaa tarvetta raportoida tulevissa kertomuksissa erityisesti kokemuksista.
4. Neuvosto suhtautuu myönteisesti kehityspolitiikan johdonmukaisuuden käsittelyyn. Monista toimista raportoidaan myös maatasolla erityisesti näyttöpohjan lujittamisen, tietoisuuden lisäämisen ja koulutuksen osalta.

¹ Asiak. 12570/14.

5. Neuvosto on samaa mieltä painotuksesta, joka annetaan raportoimiselle muiden kuin valtiollisten toimijoiden ja paikallisviranomaisten kanssa tehtävästä yhteistyöstä ja yksityisen sektorin roolista, ja se olisi tyytyväinen, jos julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudesta raportoitaisiin vastaisuudessa laajemmin. Neuvosto on tyytyväinen pyrkimykseen raportoida epävakaisissa valtioissa toimintaa varten tehdyn uuden sopimuksen täytäntöönpanosta.
6. Neuvosto kannustaa komissiota sisällyttämään seuraaviin budjettitukiohjelmia koskeviin vuosikertomuksiinsa täsmällisempiä tietoja, mukaan lukien maksujen suuntaukset sekä yleisen budjettituen ja alakohtaisten budjettitukiohjelmien osuus tärkeimmissä rahoitusvälineissä. Olisi raportoitava myös siitä, kuinka kumppanimaan sitoutuminen demokratiaan, ihmisoikeuksiin ja oikeusvaltioon ja suoriutuminen näillä aloilla on otettu huomioon päätöksissä budjettituen myöntämisestä. Olisi raportoitava myös siitä, kuinka budjettituesta toukokuussa 2012 annetuissa neuvoston päätelmissä¹ esitetty elintärkeiden peruspalvelujen tarjonnan varmistamisen ja suojelun tarve otettiin huomioon erityisesti köyhimpien ja haavoittuvampien osalta ja kuinka kolmella uudella budjettituen tyypillä on edistetty keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä köyhyyden vähentämistä, kestävää kehitystä ja hallinnon parantamista näissä kumppanimaissa.
7. Neuvosto kehottaa komissiota tarkastelemaan seuraavassa vuosikertomuksessa edistymistä vuosikymmenen kehitystavoitteissa ja hyödyntämään kokemuksia siirtymisessä kohti kestävän kehityksen tavoitteita.
8. Neuvosto kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa keskittymään tulevista kertomuksissa enemmän korruption ehkäisemiseen ja torjuntaan, kattavaan lähestymistapaan ulkoisiin konflikteihin ja kriiseihin ja EU:n tukeen kestäväälle muutokselle siirtymävaiheessa olevissa yhteiskunnissa. Neuvosto pitäisi myönteisenä myös delegoidusta yhteistyöstä raportoimista.
9. Painopiste olisi pidettävä siinä, kuinka noudatetaan sitoumusta osoittaa 20 prosenttia EU:n avusta sosiaalisen osallisuuden ja inhimillisen kehityksen tukemiseen ja 20 prosenttia EU:n menoista ilmastotoimiin, mukaan lukien kestävä energia, vähähiilisen ja resurssitehokkaan talouden rakentaminen ja kestävä maatalous, palautumiskyky ja mukautuminen.
10. Neuvosto pyytää komissiota vahvistamaan raportointia sukupuolten tasa-arvosta. Se arvostaisi huomion keskittämistä EU:n toimiin tyttöjen ja naisten mahdollisuuksien hyödyntämiseksi.
11. Neuvosto muistuttaa painokkaasti tarpeesta parantaa edelleen raportointia EU:n kehitysavun tuloksista ja vaikutuksista kaikkien avunantojärjestelyjen osalta tavoitteiden ja tulosten yhdistämiseksi paremmin, ja se odottaa EU:n kehitysyhteistyön tuloskehiksestä seuraavia parannuksia vuosikertomuksiin."

¹ Asiak. 9371/12.

Talouskumppanuussopimus Länsi-Afrikan kanssa

Neuvosto hyväksyi EU:n puolesta EU:n ja Länsi-Afrikan valtioiden, Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisön (ECOWAS) ja Länsi-Afrikan talous- ja rahaliiton (UEMOA) välisen talouskumppanuussopimuksen allekirjoittamisen ja väliaikaisen soveltamisen.

ULKOASIA

EU:n ja Ukrainan suhteet

Neuvosto vahvisti EU:n kannan EU–Ukraina-assosiaationeuvoston ensimmäistä kokousta varten.

EU:n humanitaarisen avun vapaaehtoisjoukot

EU vahvisti, ettei se aio vastustaa komission delegoitua säädöstä vapaaehtois ehdokkaita ja EU:n vapaaehtoisapua koskevan aloitteen vapaaehtoisia koskevista normeista.
